

Ne manj vzrok tacega počenjanja je pa tudi lehkomišljenost bralcev omenjenih listov. Le pogledjmo starega birokrata ali kakega družega „spießbürgerja“, beroča „Presso“, kedar grdi Slované, kako se jima obraz sveti in kako prikimujeta psóvkam, katerim bolj verjameta nego svetemu evangeliju, zraven se pa ne potrudita, da bi reč pregledala natančneje in se prepričala, je li tudi resnica to, kar bereta? In taka je večina časnikarskih bralcev, ki mora kaj imeti, da si preganja čas in zatoraj z veseljem sprejme vsako reč, ki jo more spraviti iz lene zaspanosti, ne gledé, je li resnica ali laž.

Tako je liberalno novinarstvo nasproti nesrečnim, pod Turškim jarmom hrepenečim bratom, katero nič manj ne napada Rusije, ki je prevzela sveto nalogo polajšati žalostno stanje Slovanov na Balkanskem polotoku. Miroljubivost Ruskega cara tolmači za strah pred Turško silo, ki po njegovih mislih zdaj neki ima na razpolaganje več vojakov nego Rusija. Ne bojé se trditi, da Rusom primanjkuje denarjev, čeravno ves svet vé, da ima Rusija več denarja in denarstvene moči, nego druge države, čeravno nje ne podpirajo (pa tudi ne molzejo) judovski Rotšildi. In dalje prašamo: ni li Rusija nič storila v 20 letih miru, ni si li pridobila v Krimski vojski nikacih naukov? Da! zapadni Evropi se še sanja ne, kak napredek je storila Rusija v zadnjih desetletjih, kar nam svedoči že njeno premišljeno diplomatično vedenje. Največ napadov pa trpi Rusija zavoljo bolezni glavnega načelnika južne armade kneza Nikolaja, o kateri trdijo, da je le izmišljena, ter iz tega sklepajo, da je Rusiji žal, da je začela rožljati s sabljo in bi se boju rada odtegnila. Nam pa se nikakor čudno nezdí, da postane kdo mrzličén, posebno ako biva v močvirnih krajih na Prutu, kajti kaj družega je, vojsko spravljati na papirji, kaj družega se tega dejanstveno vdeležiti. Prepričani smo pa tudi, da v Rusiji ni samo veliki knez Nikolaj za to sposoben, ampak ima ona še mož, katerim bi smela ta posel zaupati.

Tako se liberalno novinarstvo véde nasproti vzhodnemu, za nas Slované preimenitnemu vprašanju. Take so njegove fraze o „svobodi, omiki, napredku“! Ni li to mračnjaštvo, ki žali vsacega resnicoljubnega človeka? Tako sodi vsak umen pa pošten človek, — tako sodijo povsod, kjer ni javno mnenje v rokah po zlatu in srebru hrepenečega židovstva.

Proč toraj s takimi „liberalnimi“ listi med Slovenci!

Novice iz Turčije in o Turških zadevah.

Zadnji teden se ni veliko spremenilo. Konferencé še vedno ni konca ne kraja, dasiravno nimajo nobenega vspeha in ga najbrže tudi ne bodo imele, kajti Turčija trdovratno odbija tirjatve Evropskih vlad. Turčija je pri tem bolj dosledna od Evropskih poverjenikov, ki cincajo in cincajo, se vedno odpravljajo s Carigrada, pa vendar ne gredó. Kedar se konferenca razbije, mislijo neki podati se v Atene na Grško.

Važneje za jug, kakor pogovor diplomatov v Carigradu, so druge reči.

Za gotovo se namreč poroča, da bodo Bulgari, brž ko prestopijo Ruske čete Turško mejo, razklicali vélikega kneza Ruskega Nikolaja Nikolajeviča za kralja Bulgarskega. Pomenljivo je tudi to, da je cesarjevič o godu Črnogorskega kneza poslal temu častitko, ki hvali Črnogorce zarad dosedanjih zmag in katere konec se po „Glasu Črnogorca“ tako-le glasi: „Nadjam se, da bo pravica in milost Božja blagoslovila prizadevanje Rusije v njeno korist; srečnega se čislam, da sem po volji Njih Veličanstva cara po-

klican razodeti velikodušne namere Rusije o tej sveti stvari.“ — To so pač besede velike pomembe!

Peštanski „softe“ (vseučiliščniki) so poslali te dni deputacijo h Kerim-paši, slavnemu „zmagovalcu“ kristijanov, ki mu je nesla častno sabljo. V Trstu pa so hudo skusili, kako omikani svet spoštuje take „kulturonosce“. Občinstvo je namreč te „junake“ pozdravilo z žvižganjem, zabavljanjem, gnjilimi in smrdljivo napolnjenimi pomarančami, tako, da parobrod, ki jih je peljal v Turčijo, moral je nagloma odriniti in še pred odločenim časom. Tako se spoštujejo simpatije s Turki pri olikanih narodih. — Tržaški časnik „Il nuovo Tergesteo“ obširno popisuje orjaško sramoto, ki so jo doživeli Magjarski študentje 6. dne t. m. v Trstu, in da pred odhodom zasramovanega Magjarskega parobroda so Tržančanje še tudi izžvižgali barona Pascotinija, ki je mislil, kaj dobrega storiti, da je pozdravil gospodiče Magjarske. Tacega vriša in kriča ni še doživel Trst; najglasneje se je razlegal krik: „morte ai barbari!“ (smrt barbarom). — Prav tako!

Avstrijska vlada dela v Dalmaciji neprenehoma priprave za boj, kakor smo že zadnjič omenili. Te dni je v Kotorski loki nakupila sila veliko oslov in mul in jih zeló drago plačala. Dne 28. decembra u. l. je prijadral v Zadar iz Pulja parobrod obložen z orožjem in streljivom. Pa tudi Turčija se z vso silo pripravlja za daljni boj. Rusija misli na noge spraviti še 6 vojnih korov. Iz tega je razvidno, da je vojska med Rusom in Turkom več ko gotova.

Slovanski odbor v Moskvi je poslal 120.000 rubljev v zlatu za ranjence na Črnigori.

Štatistika Turških grozovitosti. Po spomenici, katera je bila generalu Ignatijevu izročena za konferencije, so Turki od početka ustanka do zdaj požgali 2600 krščanskih vasi, 96 pravoslavnih in 7 katoliških cerkev in samostanov, pa 11 šol, — posekali so žen, otrók in starcev, ki niso bežati mogli, 6000 duš, — oropali so ljudstvo najmanj za 2½ milijona goldinarjev. — Bežalo je naroda na Hrvaško in Dalmacijo in pa v Srbijo nad 185.000 duš. Ustajnikov pod orožjem je še 4000, poginilo jih je ob času boja okoli 1500—2000, ranjenih leži še po bolnišnicah do 100.

Naši dopisi.

Iz Gradca 21. jan. (Nova mestna klavnica.) Česar je naše mesto že dolgo pogrešalo na prid javnemu zdravju, pa tudi na zložnost mesarjem samim, to smo dobili zadnji mesec lanskega leta — namreč klavnico za goveda, drobnico, prešiče pa tudi konje, ki se je 7. dne decembra slovesno odprla. Ker vem, da so „Novicam“ poročila o takih napravah všeč, katere spadajo v občinske potrebščine, zato mislim, da bodo sledečim vrsticam radi dovolile prostorček. *) — Velikanska klavnica stoji na desnem obrežji reke Mure, do katere se lahko pride od vseh strani. Narejena je po izgledu Peštanske. Na vsaki strani vhoda stoji poslopje, v katerem so pisarnice in pa stanovališča za dotično osobje. Na levi strani vhoda stojite dve veliki klavnici, v sredi njih pa ste dve ledenici. Obe klavnici ste enako napravljeni; tlak je narejen iz velikih ploš, ki so s cementom prevlečene; z vodo, ki poplaknuje kri in drugo nesnago, ste obilo prevideni. Vsak veči mesar ima v klavnicah svoj oddelek, ki je s številko zaznamovan. Na obeh stranéh vsake klavnice je po 16 razdelkov, tako, da se ob enem lahko veliko živine pobije. Za prevaževanje kož, čev in družega droba imajo

*) Hvala temveč, ker tudi za Ljubljano je ta klavnica lep izgled. Vred.